KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. kovo 8 d.

dėl Graikijos potvarkio, kuriuo nustatomi informacijos apie žaliavos (pieno), naudojamos pieno produktų gamybai ir pardavimui galutiniam vartotojui, kilmės šalį pateikimo ant visų rūšių pieno produktų reikalavimai ir prievolės mažmeniniams pardavėjams dėl pieno produktų išdėstymo prekybos vietose, projekto

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 1195)

(Tekstas autentiškas tik graikų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/147/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą [1], derinimo, ypač į jos 19 straipsnį,

kadangi:

(1) Pagal Direktyvos 2000/13/EB 19 straipsnio 2 dalyje nustatytą tvarką Graikijos valstybės institucijos 2009 m. birželio 1 d. pranešė Komisijai apie potvarkio, kuriuo nustatomi informacijos apie žaliavos (pieno), naudojamos pieno produktų gamybai ir pardavimui galutiniam vartotojui, kilmės šalį pateikimo ant visų rūšių pieno produktų reikalavimai ir prievolės mažmeniniams pardavėjams dėl pieno produktų išdėstymo prekybos vietose, projektą.

(2) Pagal potvarkio, apie kurį pranešta, 1 straipsnio 1 dalį, jis taikomas pienui, šokoladiniam pienui, jogurtui, visų rūšių desertams pieno pagrindu, kremams, pieniškai ryžių košei ir grietinėlei, parduodamiems galutiniam vartotojui uždaromis pakuotėmis.

(3) Projekto, apie kurį pranešta, 1 straipsnio 2 dalyje nustatoma, kad jei minėti produktai pagaminti Graikijoje, ant uždaros tų produktų pakuotės taip pat turi būti pateikta informacija apie žaliavos (pieno), iš kurios tie produktai pagaminti, kilmės šalį. Minimalus šios informacijos turinys nustatytas potvarkio projekto 1 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose.

(4) Projekto, apie kurį pranešta, 1 straipsnio 3 dalyje nustatoma, kad jei minėtų produktų kilmės šalys yra kitos nei Graikija Europos Sąjungos valstybės arba jie importuojami iš valstybių, nepriklausančių ES, ant jų uždarų pakuočių turi būti pateikta informacija bent apie konkrečią tų produktų šalį gamintoją arba įrašas „Pagaminta ES“.

(5) Projekto, apie kurį pranešta, 1 straipsnio 6 dalyje nustatytos šios informacijos pateikimo taisyklės: ji turi būti pateikta bent ant vienos pakuotės pusės, visų pirma ant tos pusės, kuri laikoma pakuotės pagrindine puse, žemiau produkto prekės pavadinimo, aiškiai įskaitomomis, neištrinamomis raidėmis būtinai graikų kalba.

(6) Direktyvoje 2000/13/EB suderintos maisto produktų ženklinimo taisyklės, visų pirma numatant galimybę suderinti tam tikras nacionalines nuostatas, taip pat numatant galimybę dėl nesuderintų nacionalinių nuostatų nustatymo. Derinimo aprėptis yra apibrėžta tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje, kurioje išdėstoma pagrindinė informacija, kurią, remiantis 4–17 straipsniais ir juose pateiktomis išimtimis, būtina nurodyti ženklinant maisto produktus. Be to, Direktyvos 2000/13/EB 4 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybė, kad apie tam tikrus maisto produktus, be tos Direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos pagrindinės informacijos, Europos Sąjungos teisės aktų nuostatomis arba, jei tokių nėra, nacionalinėmis nuostatomis gali būti reikalaujama pateikti ir kitokią informaciją.

(7) Direktyvos 2000/13/EB 18 straipsnio 2 dalyje leidžiama taikyti nesuderintas nacionalines nuostatas, jei tai pateisinama viena iš jose išvardytų priežasčių, įskaitant, *inter alia*, sukčiavimo prevenciją ir visuomenės sveikatos apsaugą, nebent tokios nuostatos trukdytų taikyti Direktyvoje 2000/13/EB nustatytas apibrėžtis ir taisykles. Todėl kai valstybė narė pateikia pasiūlymo taikyti nacionalines ženklinimo nuostatas projektą, būtina ištirti, ar jos atitinka pirmiau minėtus reikalavimus ir Europos Bendrijos steigimo sutarties nuostatas.

[1] OL L 109, 2000 5 6, p. 29.

(8) Graikijos valstybės institucijos teigia, kad priemonė, apie kurią pranešta, yra būtina vartotojų apsaugai ir suteikia galimybę pateikti jiems visapusišką informaciją, kad jie žinotų minėtų produktų žaliavos kilmės šalį. Jos taip pat teigia, kad potvarkio projektas yra būtinas ginant Graikijos pieninininkystės ūkininkų interesus.

(9) Pagal Direktyvos 2000/13/EB 3 straipsnio 1 dalies 8 punktą informacija apie kilmės vietą yra privaloma, jei tokios informacijos nepateikus pirkėjas būtų iš esmės klaidinamas dėl tikrosios maisto produkto kilmės. Ši nuostata tinkamai užtikrina, kad vartotojai nebūtų klaidinami tais atvejais, jei dėl tam tikrų produkto sudėtinių dalių galėtų susidaryti įspūdis, kad tam tikro maisto produkto kilmės vieta yra kita, nei tikroji. Pieno produktų, išvardytų potvarkio, apie kurį pranešta, 1 straipsnio 1 dalyje atveju, Graikijos valstybės institucijos nepateikė jokio pagrindimo, leidžiančio daryti išvadą, kad būtina kaip bendrąją taisyklę įvesti prievolę nurodyti žaliavos (pieno) kilmės šalį arba konkrečią šalį gamintoją, arba žymėti įrašu „Pagaminta ES“, tam, kad būtų pasiektas vienas Bendrijos tikslų, išvardytų Direktyvos 2000/13/EB 18 straipsnio 2 dalyje.

(10) Atsižvelgdama į šias pastabas Komisija, remdamasi Direktyvos 2000/13/EB 19 straipsnio trečia pastraipa, pareiškė neigiamą nuomonę.

(11) Todėl reikėtų reikalauti, kad Graikijos valdžios institucijos nepriimtų atitinkamų minėto portvarkio nuostatų.

(12) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Graikija turi nepriimti potvarkio projekto 1 straipsnio 2, 3 ir 6 dalių, kuriomis nustatomi informacijos apie žaliavos (pieno), naudojamos pieno produktų gamybai ir pardavimui galutiniam vartotojui, kilmės šalį pateikimo ant visų rūšių pieno produktų reikalavimai ir prievolės mažmeniniams pardavėjams dėl pieno produktų išdėstymo prekybos vietose.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Graikijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 8 d.

Komisijos vardu

John DALLI

Komisijos narys